

USA annoncerer delegation til Verdenshistorisk topmøde i Beijing.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 12. maj, 2017.

(dansk uddrag følger senere)

Med lidt over 24 timer tilbage til åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing, har USA officielt annonceret, at en delegation vil deltage som repræsentant for USA og Trump-administrationen. Aftenens webcast fremlægger flere spændende og hurtige udviklinger, med vores verden, der er i færd med at blive transformeret af en vision om win-win-samarbejde og fred gennem udvikling, som de britiske imperialister så desperat har forsøgt at køre af sporet, inklusive med et igangværende politisk kupforsøg imod Trump-administrationen.

Se afsnittet med kinesiske video med Xi Jinping, dansk udskrift, engelske undertekster, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19502>

Se uddrag af webcast i oversættelse, her:

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred

og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den

14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

Trump renses ud i nogle kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om

'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejsladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitæt, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin

og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

I dag er Sejrsdag

Leder fra LaRouche PAC, 9. maj, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte ikke alene for det russiske folk, men for hele menneskeheden, da han holdt en tale efter en militærparade i Moskva for at fejre, at det er 72 år siden, man vandt sejren i den Store Patriotiske Krig 1941-45, som i Rusland er navnet på Anden Verdenskrig.

»Denne sejrstriumf over denne forfærdelige, totalitære magt vil for altid fremstå i menneskehedens historie som livets og fornuftens overlegne sejr over død og barbariskhed«, fremførte Putin. Han fastslog, at den »uhyrlige tragedie« med millioner af dødsfald skete på grund af »den kriminelle ideologi med raceoverlegenhed, og som følge af fraværet af enhed blandt verdens ledende nationer«.

Idet han overførte disse lektioner til nutiden, fremsatte Putin krav om, at alle nationer levede op til »vort ansvar over for de kommende generationer« gennem internationalt samarbejde, for at skabe »stabilitet og fred på planeten«.

Dette er i realiteten det overordnede, politiske spørgsmål, som også vil blive adresseret på Bælt & Vej-initiativets Internationale Forum, der skal begynde blot fem dage fra i dag. BVI-topmødet er hastigt i færd med at samle styrke og feje hele menneskeheden ind under sin mission:

* Frankrigs delegation anføres af tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin, der roste BVI som »et fredeligt projekt for global udvikling« og sagde, at »Bælt & Vej-initiativet er rammen for en ny verden«.

* Folk fra erhvervslivet og det politiske liv i Peru kræver nu, at præsident Kuczynski deltager i topmødet, som de kaldte årets vigtigste, diplomatiske begivenhed for gennemførelse af planerne for en Peru-Brasilien bi-oceanisk korridor.

* Nordkorea sender en delegation på højt niveau til BVI-topmødet, meddelte det Kinesiske Udenrigsministerium i dag.

* Og Chiles ambassadør til Beijing, Jorge Heine, anerkendte, at »det har et langt bredere perspektiv at samle et betydeligt antal statsoverhoveder fra mange lande, for at undersøge, hvad der foregår, ud over Bælt & Vejs specifikke projekter«.

Det, ambassadør Heine her beskrev med sine egne ord, er det, som Helga Zepp-LaRouche refererer til som »den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« – præcis, som de specificeres i *EIR's* Specialrapport af samme navn fra 2015. Langt mere end kun en række infrastrukturprojekter er det, der er under opsejling, et totalt paradigmeskifte, som er det eneste, der kan redde menneskeheden.

Det britiske Imperium forsøger at miskreditere Bælt & Vej-initiativet ved at kalde det en alliance mellem diktatorer og autokrater, og med truende forudsigelser om, at BVI aldrig vil komme til at bære frugt, fordi det blot vil føre til konflikter og kaos blandt de involverede nationer. Det er lige præcis del-og-hersk nonsens, mindede fr. Zepp-LaRouche om under en medarbejderdiskussion i dag, og det er, hvad Sir Leon Brittan udtrykte helt tilbage i 1996; han var på daværende tidspunkt EU-kommissær for Handel- og Udenrigsanliggender og blev udsendt til en betydningsfuld, international Ny Silkevejskonference i Beijing for at forsøge at modarbejde Zepp-LaRouches fremlæggelse af politikken med

Verdenslandbroen.

Problemet er, at de fleste regeringer er amatører – de ved ikke, hvad menneskeheden er, understregede Lyndon LaRouche i går. Vi må skabe en praksis, som udvikler befolkningens evne til at optage egenskaber som igangsætter for de handlinger, der kan bringe menneskeheden som art op til standarden for samfundet som helhed. Det er vores opgave at skabe sådanne instrumenter for forenet handling, der løser menneskehedens problemer, sagde LaRouche; og denne enhed og evne kommer af, at borgerne udvikler de nødvendige intellektuelle, skabende evner. Det er grundlaget for handling i dag, for at redde menneskehedens fremtid i morgen.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at udelukkende kun en sådan fremgangsmåde vil fungere for at besejre Det britiske Imperiums organiserede splittelse og pessimisme. Vi må i befolkningen vække det højere princip om hele menneskeslægtens selvudvikling. Få amerikanere til at tænke på denne måde omkring det USA, som de ønsker for deres børn og børnebørn om 50 år, og USA kunne atter blive elsket af hele menneskeheden.

Vise ord for Sejrsdag – og for det, der nu må ske.

Foto: En ældre kvinde, tydeligvis højt dekoreret, deltager i Sejrsdagsparade i Rusland. Billedet viser 3 generationer, med den ældre kvinde, der ser hen til et ungt barn.

**Det er ikke for sent for
Trump – eller Europa**

– at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskrak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis,

Handelsblatt, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskriser. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hurtigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende

eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse

af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne

indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

Det britiske Imperium er fjendens sande ansigt; dette er en kamp, vi skal vinde.

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,
5. maj, 2017; Leder**

I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. ...

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi

har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

Matthew Ogden: Det er 5. maj, 2017, og jeg er Matthew Ogden. Med mig i studiet i dag har vi Jason Ross, der i dag har gennemført et meget vigtigt interview, som vi vil vise nogle klip fra under aftenens udsendelse, med hr. William Binney, en meget betydningsfuld person. Jason Ross vil introducere ham senere i udsendelsen.

Men før vi kommer til det, så befinder vi os stadig i en nedtælling til konferencen om Kinas Bælt & Vej-initiativ, der starter ni dage fra i dag – 14. og 15. maj – i Beijing, Kina. Foreløbig har 28 statsoverhoveder meddelt, at de deltager i forummet, som Kinas præsident Xi Jinping vil være vært for. Vi ved, at Ruslands præsident Putin vil deltage som æresgæst. Og USA's præsident Trump kan stadig nå at meddele, at, ikke alene vil han deltage i dette forum, men han vil også tage imod den invitation, Xi Jinping flere gange har overrakt ham, om, at USA tilslutter sig denne nye udvikling med Bælt & Vej-initiativet, eller den Nye Silkevej.

Lad mig gå direkte til sagen og fortælle jer, at der er en meget signifikant artikel, der blev udgivet i *China Daily* for blot et par timer siden. Det er en af de førende, kinesiske, engelsksprogede aviser i USA. Denne artikel har titlen, »Trump opfordret til at deltage i Bælt & Vej Forum«. Jeg viser artiklen på skærmen for jer; og I kan se, at dette er et interview med fr. Helga Zepp-LaRouche. Hendes billede ses her i nederste hjørne, og artiklen indledes med det følgende:

»USA's præsident Donald Trump bør deltage i det forestående Bælt & Vej Forum for internationalt samarbejde i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank.« Artiklen fortsætter med at citere Helga LaRouche:

»'Det bedste ville være, hvis præsident Trump personligt ville deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing', sagde Zepp-LaRouche i et interview til China Daily.

'Det næstbedste ville være endnu et personligt topmøde mellem ham og præsident Xi Jinping umiddelbart efter, i Kina', sagde hun. [Det første var i Mar-a-Lago for et par uger siden.]

Zepp-LaRouche foreslog, at den økonomiske samarbejdsmechanisme, en af de fire søjler, der blev etableret under det første møde mellem de to ledere i Mar-a-Lago i Florida, kunne arbejde på konkrete forslag til gensidige investeringer, både bilateralt og i tredjelande, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativet ...

Zepp-LaRouche sagde, USA må tilslutte sig initiativet, der har udviklet 'en gigantisk dynamik' og er 'historiens største' infrastrukturprogram.

'Kun, hvis USA går med i dette initiativ, vil der være en måde, hvorpå geopolitik, der har forårsaget to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes', forklarede hun. 'Når de institutionelle kræfter i USA først indser, at det er mere i amerikansk industri, jobs' og samfundets interesse generelt, end det er at stå uden for initiativet, kan en potentiel Thukydid-fælde, eller en krig over brændpunkter, undgås.'«

Artiklen fortsætter dernæst med at sige, »'Kinesisk samarbejde i opbygning af USA's infrastrukturbehov ville være med til at forynge den amerikanske økonomi', sagde hun.

'For de kinesiske og amerikanske nationaløkonomier er gensidigt komplementære', og Zepp-LaRouche sagde, de gensidige investeringer på dramatisk vis kunne stige med samarbejdet inden for initiativet.

Et sådant win-win-samarbejde ville ikke være begrænset til bilaterale investeringer, men kunne helt naturligt føre til joint ventures stort set i hele verden, i betragtning af opsvinget for økonomiske forventninger, forårsaget af

initiativet, tilføjede hun.«

Så dette er altså en signifikant artikel, der blev udgivet i dag i *China Daily*, og det sker i sammenhæng med denne nedtælling til Bælt & Vej-topmødet. Men det er vigtigt, at Helga Zepp-LaRouches ord samtidigt nu også bliver læst af de engelsktalende læsere i USA – læserne af *China Daily*, der er en meget læst publikation; og der har også været en meget signifikant udvikling fra udenrigsminister Rex Tillersons side. I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. Men han startede med at gøre noget meget signifikant, og han har virkelig fået en masse kritik fra nogle af den transatlantiske, atlanticist-presse, kunne man kalde det. *The Atlantic* havde faktisk en lang artikel, der angreb udenrigsminister Tillersons verdenssyn. Men det, han gjorde, var, at han, i meget klare vendinger, afviste den 'humanitære interventionisme', der er blevet en del af amerikansk politik under både Bush' og Obamas administration. Man kunne kalde dette for »Tony Blair-doktrinen«; Tony Blair forklarede, i en særdeles berygtet tale i slutningen af 1990'erne, verden efter tiden for den 'Westfalske Freds principper'. Dette blev Bush- og Obama-administrationens doktrin; at gennemtvinge såkaldte »amerikanske demokratiske værdier« over resten af verden, som et påskud for at gennemføre regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det blev til det, som Susan Rice og Samantha Powers gennemførte i FN, og det var i realiteten påskuddet for, eller ideologien bag, utallige operationer for

regimeskifte og hemmeligt finansierede farvede revolutioner, der er blevet ført i hele verden i løbet af de seneste 10-15 år.

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

(Udskriftet fortsætter på engelsk:)

So, I'm going to play for you this short clip from the beginning of Secretary Tillerson's speech; and you'll see that it

sets up a very important context in which, in a second clip which

I'll introduce to you, he discusses the future and the hopeful potential future of our relationship with China. But first, here's the first clip from Secretary Tillerson's speech:

[begin video]

SECRETARY REX TILLERSON: Guiding all of our foreign policy actions are our fundamental values. Our values around freedom,

human dignity, the way people are treated. Those are our values;

those are not our policies, they're values. The reason it's important I think to keep that well understood, is policies can

change; they do change, they should change. Policies change to

adapt to the circumstances. Our values never change; they're constant throughout all of this.

So, I think the real challenge many of us have is, [as] we think about constructing our policies and carrying out our policies, is how do we represent our values? And in some circumstances, if you condition our national security efforts on

somewhat adopting our values, we probably can't achieve our national security goals or our national security interests.

If

we condition too heavily that others must adopt this value that

we've come to over a long history of our own, it really creates

obstacles to our ability to advance our national security interests and our economic interests. It doesn't mean that we leave those values on the sidelines. It doesn't mean that we don't advocate for and aspire to freedom, human dignity, and the

treatment of people the world over; we do. We will always have

that on our shoulder everywhere we go.

But I think it's really important that all of us understand the difference between policy and values. In some circumstances,

we should and do condition our policy engagements on people adopting certain actions as to how they treat people; they should. We should demand that. But that doesn't mean that's the

case in every situation. So, we really have to understand in each country, or each region of the world that we're dealing with, what are our national security interests? What are our economic prosperity interests? Then, as we can advocate and advance our values, we should; but the policies can do this.

The

values never change.

So, I would ask you to just, to the extent you could think

about that a little bit, I think it's useful. Because I know for me, this is one of the most difficult areas as I've thought about how to formulate policy. To advance all of these things simultaneously is a real challenge. I hear from government leaders all over the world, "You just can't demand that of us. We can't move that quickly, we can't adapt that quickly." So, it's how do we advance our national security and economic interests; and on this hand, our values are constant over here. So, I give you that as kind of an overarching view of how I think about the President's approach of America First.
[end video]

OGDEN: So, with that, Secretary Tillerson brought an end to the Blair-Bush-Obama doctrine of color revolution, regime change, and so-called "humanitarian interventionism." This is the beginning of a new doctrine which is still being defined, but coming out of the Trump administration foreign policy. Now Secretary Tillerson did make very significant trip a few weeks ago to China; where he met with Xi Jinping and other very high-level officials. And this was in the weeks preceding Xi Jinping's visit to the United States, where he had his bilateral summit with President Trump at Mar-a-Lago. It's very significant, as we count down the days between now and this forum for the Belt and Road Initiative in Beijing, that there is a new policy doctrine being formed in the Trump White House, in terms of the relationship that the United States will have towards

China. Obviously, none of this is yet determined, but there are definite changes in process.

I'm going to play for you now another clip from Rex Tillerson's speech; where he begins by talking about the North Korea situation, but as you'll hear, he immediately brings up the role that China and also Russia are playing in terms of collaborating with the United States to resolve that situation and also other situations around the world. Then, you'll hear him get a little bit more into detail about what the potential for a relationship between China and the United States over the coming half century, as he discusses it, can become.

[begin video]

SECRETARY TILLERSON: So, as all of you clearly understand, when we came into the State Department, the administration came in, was sworn in, and was immediately confronted with a serious situation in North Korea. In evaluating that, what was important to us and to me to understand was, first, where are our allies. So engaging with our allies and ensuring that we and our allies see the situation the same. Our allies in South Korea, our allies in Japan. Secondly, it was to engage with the other regional powers as to how do they see it. So, it was useful and helpful to have the Chinese – and now the Russians – articulate clearly that their policy is unchanged. Their policy is a denuclearized Korean peninsula. Of course we did our part years ago; we took all the nuclear weapons out of South Korea. So

now

we have a shared objective; and that's very useful, from which you then build out your policy approaches and your strategies. So many people are saying, "Gee, this is just the same thing we've tried over and over. We're going to put pressure on the regime in Pyongyang; they're not going to do anything, and then

in the end, we'll all cave."

Well the difference, I think, in our approach this time, is we're going to test this assumption. When folks came in to review the situation with me, the assumption was that China has

limited influence on the regime in Pyongyang, or they have a limited willingness to assert their influence. So, I told the President, we've got to test that; and we're going to test it by

leaning hard into them, and this is a good place to start our engagement with China. So, that's what we've been doing, is leaning hard into

China to test their willingness to use their influence, their engagement with the regime of North Korea. So, that's North Korea.

Then if I pivoted over to China, because it really took us directly to our China foreign policy, we really had to assess China's situation – as I said – from the Nixon era up to where we find things today. We saw a bit of an inflection point with

the Beijing Olympics; those were enormously successful for China.

They kind of put China on the map, and China really began to feel

its oats about that time; and rightfully. They have achieved a

lot. They moved 500 million Chinese people out of poverty into

middle class status. They've still a billion more that need to

move. So, China has its own challenges, and we want to work with them and be mindful of what they're dealing with in the context of our relationship. Our relationship has to be one of understanding that we have security interests throughout Northeast Asia and security interests throughout the Pacific, and we need to work with them on how those are addressed. So, that gets to the island building in the South China Sea, the militarization of those islands, and obviously we have huge trading issues to talk with them about. So, we are using the entire of the visit in Mar-a-Lago, which was heavy on some issues with North Korea, but also heavy on a broader range of issues. What we've asked the Chinese to do is, we want to take a fresh look of where is this relationship going to be 50 years from now? Because I think we have an opportunity to define that. So, I know that there have been a lot of dialogue areas that have been underway for the last several years with China; we have asked China to narrow the dialogue areas and elevate the participants to the decision-making level. So, we outlined four major dialogue areas with China; and we've asked them to bring people who report directly to the decision maker, which is President Xi. So for the first time, we are seeking — and it so far appears we will get — people at the Politburo level and at much higher levels of the government in China to participate in these dialogues, so we can reframe what we want the relationship to be and begin to deal with some of the problems and issues that have just been sort of sitting out

there
stuck in neutral for a while. It's a much narrower – as we
make
progress, those things will result in working groups where we
can
get after solving these things.

We're going to have the first meeting of the diplomatic and
security dialogue, which is chaired by myself and Secretary
Mattis with our counterparts here in Washington in June.

We've
put it up as kind of top priority. The second one is
economics

and trade, which is chaired by Treasury Secretary Mnuchin and
Commerce Secretary Ross, and it's well underway also.

So, that's kind of the new approach we're taking with China,
is elevate; let's kind of revisit this relationship and what
is

it going to be over the next half century. I think it's a
tremendous opportunity we have to define that. And there
seems

to be a great interest on the part of the Chinese leadership
to

do that as well. They feel we're at a point of inflection
also.

So, that's China.

[end video]

OGDEN: Let me just reiterate a couple of the points that
you heard Secretary Tillerson just make. He said it's time
for

us to take a fresh look at where this relationship is going
over

the next 50 years. What will that relationship be 50 years
from

now? We have the opportunity to reframe what that
relationship

will be, to revisit that relationship, and to examine what

it's

going to be over the next half century. We have a tremendous opportunity to do that, he said, and there's great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel

that we're at a point of inflection.

Now, just because this is a significant point to always include the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in creating the vision, in laying out the vision which is really creating the pathway forward for what is the future, in 2005, Lyndon LaRouche published a book which was titled {Earth's Next

Fifty Years}. Not coincidentally, Mr. LaRouche's point in this

book, which he presents in a very profound and philosophically developed way, was that we've really reached the point where we

need to view the potential for a great powers relationship.

Between whom? The United States, China, and Russia; and also India, but most importantly this three-power relationship between

the United States, China, and Russia as a potential collaboration

to begin to envision a system of inter-relationship between nations based on mutual benefit between those countries. And the

development of the planet through – and he lays this out in detail in this book – the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk

Road as he calls it, has the potential to bring mankind into a new mode of history. A new chapter of history where wars are something of the past; great wars are no longer fought between countries over narrow national interests. In fact, the mutual benefit of these great projects, which are represented by what China is now doing, is the potential for peaceful coexistence between all cultures; a dialogue between civilizations, and as the opportunity to pave the road towards a new chapter of

human

history.

So again, this was {Earth's Next Fifty Years}; this was published in 2005 by Lyndon LaRouche. So, it's the ability to envision what the future must become which creates the opportunity for competent and clear-minded leadership. I think

you saw in a very real way the influence of that on what you're

now seeing at least in an exploratory way from the U.S. State Department and Secretary Tillerson. What he also brought up which is very important, is that China has succeeded in lifting

500 million people out of poverty in just a very short amount of

time; through great projects and investment into their own population. That's half a billion people.

What Helga Zepp-LaRouche had to say earlier, when we were speaking to her and Mr. LaRouche, is that we have to continue to

beat the drum in terms of President Trump reciprocating what has

been offered by President Xi Jinping in terms of the United States participating in this New Silk Road dynamic. This is the

logical and obvious answer to President Trump's question: How are we going to spend \$1 trillion in the United States on developing the infrastructure and putting people back to work with real skilled, productive, high-paying manufacturing jobs? Well it must be done in collaboration with China. There's no way

that can be done without reciprocating Xi Jinping's offer to join

this New Silk Road dynamic.

So, I'm going to remind people that about a month or two ago, the LaRouche Political Action Committee issued a pamphlet.

I'm going to display that on the screen for you right now. It was titled "America's Future on the New Silk Road." So, you can see the cover of that pamphlet right here. The subtitle is "LaRouche's Four Laws: the Physical Economic Principles for the Recovery of the United States." You can see in the Table of Contents what this pamphlet includes. So, there's an introduction, which is called "A New Era for Mankind"; then you have Lyndon LaRouche's document, the "Four New Laws to Save the United States Now." Then you have four chapters which elaborate each of those four points. One is, restore Glass-Steagall; this is a fight we're really in the midst of right now, and it's coming to a head. Two, a new Hamiltonian national bank. Three, credit for increased productivity; and four, a crash program for fusion and space. That pamphlet has several full-spread maps included in it; and I'm going to just show you a few of those. [pages 4-5] First you have "China's New Silk Road, the Belt and Road Initiative: First Steps towards the World Land-Bridge" And this sort of shows what the elements of the Belt and Road Initiative as it exists right now are across Eurasia. It includes the China-Mongolia-Russia corridor, the China-Pakistan corridor, the New Eurasian Land-Bridge, the China-Indochina corridor, the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, the Maritime Silk Road, including ports and shipping lanes and so forth; and then

also China-Central and West Asia.

So those are the projects, as Helga LaRouche called it, the biggest infrastructure project in human history, that's what is

now on the table. And those are the heads of state and government that are going to be attending this summit in Beijing

next weekend. This affects the entirety of the populations of this area of the world. So that's what exists now.

If the United States wished to join this, there are several very concrete projects which could be included: This map [pages

8-9] is titled "U.S.A. Joins the New Silk Road: An International

Recovery, Working with China To Build America." Very

significantly, high-speed rail and magnetic levitation – look at

what China has done with high-speed rail development in China, and compare that with the pathetic state of rail in the United States. It also includes reviving our industrial corridors, the

so-called "rust belt" development corridors, which include not only transportation but also energy development and so forth.

Along those development corridors, you could have new cities.

It's called "New Renaissance Cities," because the cities have to

be centers of culture and education and art, and science and research. And then very importantly, the Bering Strait

connection. So as we develop the high-speed rail in North America, it can connect to what's being built in Eurasia.

And then finally, the third full-spread map in that pamphlet [pages 20-21], is called, "The Full World Land-Bridge:

Expanding

China's New Silk Road, A Global Infrastructure Economic

Platform." And these are some other projects which are sort of

third-party projects, which the United States and China could

be

working together on for the benefit of other areas of the world:

Very importantly, a new Marshall Plan for the Middle East, this

is how we should resolve the crisis in Syria and Libya and Iraq.

In South America, a new inter-oceanic canal: This is on the books through Nicaragua. Also a South American transcontinental

railroad. The canal through the Isthmus of Kra, in Thailand, we

had a special presentation on that just a few weeks ago; this is

really moving forward, the Kra Canal. Refilling Lake Chad with

the Transaqua Project. This is one of the most important projects for the future of Africa; and then also in Africa, a Europe-Strait of Gibraltar tunnel.

So that's the pamphlet, "America's Future on the New Silk Road" and it's available on the LaRouche PAC website, and this is

something which we should be coming back to right now. It's very

important.

But as Helga LaRouche said, in our discussion, we have not yet reached the point of safety: We are still in the danger zone. There are so many hotspots which could blow up around the

world, and there continues to be a very real attempt, from the British Empire and from their allies inside the United States to

undermine and to destabilize the Trump administration for the very reason that you saw Secretary Tillerson state – we are no longer going to be the country which is the "dumb giant" implementing British Empire, divide-and-conquer policies in the

world. No longer East against West, but we are going to seek dialogue and we are going to seek cooperation with these countries.

So I think with that said, it sets up, I think, what we're going to discuss with Jason and I'd like to just let Jason pick it up from there.

Jason ROSS: These projects you've discussed, this is something that can transformed mankind, like going to the Moon.

This is that kind of scale of change, in relations among people.

Ever since Trump was elected, there has been an ongoing attack against him of people whom you'd think had lost their minds, or

you were having a bad dream, except that it's really happening;

people who are repeatedly saying, they're not attacking trumps policies per se, – that happens too, of course, but what I'm talking about is the drumbeat about "Russia, Russia! {Russia, Russia! Russia!}" People saying that "Russia elected Donald Trump." That "Russia hacked the Democratic Party," "Russia hacked

John Podesta, Russia hired internet trolls; Russia has compromising blackmail material on Donald Trump – Russia, Russia, Russia!" "Russia caused Democratic candidates to shy away from the TPP." It's just complete nonsense!

Now, this is being done for two reasons. One as an attempt to delegitimize and throw Trump's administration out entirely, or, failing that, attempt to box him into an anti-Russia provocative type of policy, to show that he's not a shill or a stooge for the "man who's directing the entire world, Vladimir Putin," if you would listen to some people on MSNBC or other places.

So today I had the wonderful chance to speak with William Binney about this. Bill Binney was a covert, three-decade

employee at the NSA. He resigned in 2001 as a top-level executive there; he resigned over the fact that safeguards against spying on American citizens were being overlooked, and that a setup was being made to allow a totalitarian, and as he put it, "an Orwellian state."

So, let's just go ahead and jump right in to hear what Bill Binney has to say about whether Vladimir Putin runs the whole world.

[begin video]

JASON ROSS: Let me ask you, Mr. Binney: What do you think about these claims. Did Russian hackers elect Donald Trump?

WILLIAM BINNEY: I wrote an article that was published in {Consortiumnews} on Dec. 12th of last year, that said this was all a big fabrication, simply because they weren't saying exactly

where the hack came from, and where the data out of the hack went

to! I mean, that's the whole point of what NSA has set up, in terms of copying and collecting everything in a fiber network inside the United States, and virtually everything in the world

on those fibers.

So that means – and they've got trace route programs by the hundreds, scattered all over the world. That means that they can

follow the [data] packets as they move through the network.

Now,

if somebody hacks into the DNC or Hillary or Podesta's email or

something, and they want to find out who it is, all they have to

do is use the IP address with XKeyscore as Edward Snowden said,

and they've got all the data to find out where the packets went!

But they haven't done that, you see. And even NSA who's the only one that can do this – the rest of them are meaningless – if NSA says they've got data on it, then it's meaningful. If the rest say that we have high confidence, that's just pure speculation. And it's something that's just pure garbage, that doesn't mean anything. Produce the evidence, they haven't produced any at all, so that's what I called it back in December of last year.
[end video]

ROSS: Well, that's a pretty straightforward response on that, isn't it? Let's take up now the topic of the control over the domestic political apparatus that's exerted by an uncontrolled intelligence apparatus that collects material on everybody.

[begin video]

ROSS: More recently about a little over a month ago you co-authored an article with Ray McGovern in which you wrote about Trump's response to this, that "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic. Either Trump can acquiesce to or fight against a deep state of intelligence officials who have a myriad of ways to spy on politicians and other citizens. And thus amass derogatory materials that can be easily transformed into blackmail."

[<https://consortiumnews.com/2017/03/28/the-surveillance-state-behind-russia-gate/>]

That's a strong claim. Tell us, how do you see the Trump response to this attack on elected government? And what should ordinary people do, to prevent such a policy coup?

BINNEY: Well, first of all, I think President Trump realizes what's been going on. A recent statement he made about,

"there's an awful lot of spying going on on U.S. citizens and we

really don't know the extent of it, and we really have to find out what the heck" – he used the word "hell" – "what the hell is going on." Well, that means they're even keeping him in the dark.

Now, as the President of the United States, he's supposed to know all the sources of information that the intelligence community is using to produce intelligence for him, and he obviously doesn't know about this. But I've made it perfectly clear that the "Fairview program, Stormbrew programs, and Blarney

programs* for the tapping of fiber networks inside the United States are the sources of information on everybody in the United

States, including representatives in the House and Senate; you know, even judges on the Supreme Court, Generals on the Joint Chiefs of Staff, all Federal judges, all senior lawyer firms all

around, and all the journalists and everything; all that stuff is being captured and stored.

And what they're not talking about is, I've seen some arguments where they said, "well, as long as we're only using it

for intelligence and law enforcement isn't involved, you know, it's OK for us to do that." That was the argument I think that Judge Napolitano put forward, that they were using with the FISA

Court to dupe them into doing what they want.

And that's really what's happened: They've been duped, and so have the Congress, most of Congress. I mean the Intelligence

Committees I think were more aware of what was going on than the rest of Congress. But they duped the rest of Congress! They made them all just play along like a bunch of sheep, "here's bell, follow the bell," you know? So our democracy basically doesn't really exist the way it was originally intended. And the law enforcement, FBI, DEA, and others in the law enforcement community had direct access into the NSA data – they've had it all along! Director Mueller at the FBI said he'd been using the Stellar Wind, which is the domestic spying data, since 2001, he'd been using that, so; and that's direct access through their technology data center in Quantico, Virginia into the NSA data bases where they could look all the content and metadata of everybody in the country! And they could retroactively research them any time they want.

And they're using it to arrest people for common crime inside the United States. so, I mean, this is simply a destruction of the entire judicial process in our country and it's a fundamental violation of the constitutional rights.

And they've scrapped the Constitution, fundamentally.

I mean, that's why I said, when the Iraqis were struggling to put together a Constitution, I said, "well, why don't we give

'em ours, we're not using it." [laughter]

[end video]

ROSS: The discussion continued; we covered a lot of topics. The interview will be available tonight for you who are subscribing to our audio podcast, it'll be up this weekend on the website.

The other aspect to take from it, is, as he said in that

article that he co-wrote with Ray McGovern, this is not something that will go away. Unless this apparatus is taken on and removed, cleaned out, this ongoing cloud of blackmail potential and political coercion that exists above the level of elected government will continue putting pressure to oppose the kinds of developments that we saw with what Tillerson put out, and with the pamphlet that Matt just went through. So it's not a fight that will go away. This isn't something that will simmer down and go cold on its own. It's a fight that's got to be won.

OGDEN: Absolutely. It's heating up right now. It's definitely not going away. Just earlier this afternoon, Sen. Rand Paul sent out a tweet, where he said, "I have formally requested from the White House and the Intelligence Committees, info on whether I was surveilled by the Obama administration or the intelligence community." So, to the extent that people are trying to write off the claim from the Trump White House that, in fact, Trump was wire-tapped or surveilled by the Obama administration, now Sen. Rand Paul is asking the same question. He went on to say, "Did the Obama administration go after Presidential candidates, members of Congress, journalists, clergy, lawyers, federal judges? Did the Obama administration use warrantless 'wiretapping'" – in quotes – "on other candidates besides Donald Trump?" So, this is a real question. This makes Watergate seem pale in comparison.

ROSS: And some of the other specifics that have come out about this. There's the report that Susan Rice was the person,

Obama's National Security Advisor, who outed Michael Flynn, or who made an "unmasking" request to get from the recorded calls with the Russian diplomat that, oh, that the person he was speaking with was Gen. Michael Flynn.

So you don't get much higher level in the political and intelligence world than Mike Flynn, and if even his conversations

are being listened to and unmasked in this way, you know, who isn't? Are the members of the intelligence community, are they

being blackmailed in this way? This is the sort of thing that you say, what would Hoover have been doing if he all of these tools at his disposal?

And the numbers back it up: A report just was released that there were almost 2,000 incidents of unmasking of American citizens, whose identities and communications were collected in a

foreign or other intelligence collection process, that the Obama

administration made that there were almost 2,000 requests to unmask and find out who were the Americans involved in these conversations.

OGDEN: And this continues to go back to the question of the role that British intelligence is playing, and obviously now it's

been publicly admitted that, in fact it was GCHQ that was conducting the surveillance and channeling all of this intelligence into the U.S. because it's illegal under U.S. law to

spy on your own citizens – so just ask the British to do it! And vice versa.

So, this continues to be the persisting question. And the point that has to be asked, and this is the question: Will Donald Trump recognize that this the true face of the enemy, and

that the British Empire have been attempting to stonewall and

bulldoze the United States into becoming their “dumb giant,”
in
their attempts to set the world against itself and to continue
to
manipulate the international politics through this
geopolitical
model which they’ve been using since the end of World War II;
or,
will we say this is the end of that so-called British-U.S.
“special relationship” and now is the time that we are going
to
initiate a New Paradigm of international relations.
So I think that question gains more relevance as we look at
this speech that we played earlier today from Secretary
Tillerson, where he really did bring an end to this Blair
doctrine of using so-called “Western values” as the pretext
for
regime change and color revolutions, and we see a potential
for a
new relationship between the United States and China, new
relationship between the United States and Russia, and a new
attitude in terms of what our goals are in terms of our
relationships with the rest of the world?
So it’s a war which continues, and this interview that you
conducted today, Jason, with William Binney is an important
tool
for people to use. So I think people can watch the website
for
that to come out, and as you said, it will be available to
podcast subscribers tonight in audio form.
So let’s wrap up today’s broadcast by saying that we are
nine days away from the opening of this Beijing conference.
This
begins one week from Sunday: The heads of state and government
will be arriving a week from today, a week from tomorrow in
Beijing. I guarantee you that the accommodations can be made
for

President Trump to attend that summit if he so makes the decision in the next few days. And as Helga LaRouche said, even if that doesn't occur, the next best option would be for another bilateral summit between President Trump and President Xi in the days and weeks following the Belt and Road Initiative summit. So we have that to look forward to, and over the coming days, we ask you to stay tuned to larouchepac.com, and continue to do what you can do, to educate the U.S. population about the possibility of what would be our opportunities, were we to join this Belt and Road Initiative. That pamphlet that I gave you a guided tour of is available on the LaRouche PAC website. We'll make that available as a link [<https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>] in the description of this video here today. And also you can watch the full speech from Secretary Tillerson that's available on YouTube and we'll make that link available as well. [<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>] So thank you very much for joining us, and please stay tuned to the LaRouche PAC website and the LaRouche PAC YouTube channel for the full interview with William Binney, you can find the interview that Helga Zepp-LaRouche conducted with {China Daily} on their website [http://usa.chinadaily.com.cn/epaper/2017-05/05/content_29219579.htm] – chinadaily.cn and that link is also provided in the description of this video.

So thank you very much. Thank you Jason for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Så fik visionære personer alligevel ret

Leder fra LaRouche PAC, 4. maj, 2017 – I dag, præcis ti dage, før åbningen af Bælt & Vej Forum i Beijing finder sted, er vidtrækkende forandringer til det bedre i menneskets vilkår blevet til en umiddelbart opnåelig mulighed. Den nye vision for menneskeheden, der har været Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches hele livsværk, kan virkeliggøres, hvis deres ideer effektivt promoveres i løbet af de forestående dage og uger.

Hvor mange indså sandheden i Kinas officielle avis, *Global Times'* lederartikel fra 2. maj? Den sagde, at ængstelsen over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ... [Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig, fra at være imod det, og til at tillægge en undersøgelse af det, større betydning«.

Sandheden i denne iagttagelse er nu blevet understreget på en overraskende måde, gennem den amerikanske udenrigsminister Rex Tillersons lange, improviserede tale for hele Udenrigsministeriet i går. Anglofile nyhedskilder har citeret en del af Tillersons bemærkninger med det formål at bagvaske dem: hans åbningsudtalelser, hvor han klart tager afstand fra Bush- og Obama-administrationernes morderiske politikker med »farvet revolution« og regimeskifte. Her sagde Tillerson, at

Amerikas »værdier« ikke nødvendigvis er det samme som dets udenrigspolitik – hvilket, som han forklarede, vil sige, at forsøg på at påtvinge andre nationer amerikanske »værdier« ofte ville vise sig kontraproduktivt.

Men det, der ikke blev rapporteret, var Tillersons detaljerede og udtrykkelige beskrivelse af den nye administrations nye aftaler om dialog med Kina. Han sagde, at den nye dialog ville blive med kinesiske regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Xi Jinping – og således implicit, at amerikanerne ville være regeringsfolk, der rapporterer direkte til præsident Donald Trump. Planen fra begge sider er her, at man vil opnå konkrete aftaler snarere end blot få en talk-shop, som den foregående »dialog«.

Men hvad er det overordnede formål med dialogen? Tillerson understregede, og understregede igen, at dens formål bliver at definere den amerikansk-kinesiske relation »for det næste halve århundrede!«

Var det ikke Lyndon LaRouche, der skrev bogen med titlen, »Jordens kommende halvtreds år«? (Hele Rex Tillersons tale for Udenrigsministeriets ansatte kan læses her: <https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>)

En implikation er, at det stadig er muligt for præsident Trump at deltage i denne Bælt & Vej-konference den 14.-15. maj, og vi bør kæmpe for, at det sker.

I mellemtiden – på den anden side af globen i Kasakhstans hovedstad Astana – underskrev de russiske, iranske og tyrkiske repræsentanter i dag en aftale om at etablere demilitariserede »sikre zoner«, eller »deeskaleringszoner«, i Syrien, med støtte fra den syriske regering. USA var, selv om de ikke deltog i aftalen eller deltog direkte i forhandlingerne, repræsenteret i Astana af fungerende viceudenrigsminister Stuart Jones. Præsident Putin sagde, at præsident Trump i deres telefonsamtale den 2. maj havde støttet sådanne sikre

zoner – ja, det havde faktisk været en del af Donald Trumps præsidentkampagne, selv om det ondsksfuldt var blevet miskarakteriseret som en *casus belli* for Rusland. Den russiske regering siger, at oprettelsen af disse zoner endelig vil begynde at adskille terroristerne fra den bevæbnede, syriske opposition – noget, som [tidl. udenrigsminister] John Kerry i et år havde lovet at gøre, men som Barack Obama aldrig ville give sin tilladelse til.

Samtidig har nogle amerikanske kongresmedlemmer ikke holdt trit med verdensbegivenhederne således, at der ikke blev indgivet et Glass/Steagall-tillæg, før Husets Komite for Finansielle Ydelser havde en direkte afstemning om et finansielt reguleringslovforslag i dag, langs partilinjerne. Vi vil mobilisere mere aggressivt og hårdere om dette, men ikke længere specifikt med denne komite som mål.

Det er det store billede, som hver og én af os til enhver tid må repræsentere: menneskehedens fremtid i de næste halvtreds til hundrede og halvtreds år.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche taler ved en Schiller Institut-konference i Tyskland, juni 2016.

Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På markedagen for

Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 billioner og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være

med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og

deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter

regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har

opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Trump er måske ved at bryde fri af den britiske krigsfælde: Hvad hans næste skridt må være

Leder fra LaRouche PAC, 1. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklæring i dag om, at han er villig til at forhandle fred direkte med Nordkoreas Kim Jong Un – hvilket vil forskaffe de største, løgnagtige medier i London, New York og Washington et nervøst sammenbrud – er begyndelsen til, at præsidenten muligvis vil bryde ud af en britisk krigsfælde. »Under de rette omstændigheder«, sagde han, og disse omstændigheder kunne meget vel være præcis de *multilaterale*, direkte forhandlinger, som præsidenterne Xi og Putin arbejder så hårdt

på.

Kina og Rusland – de nationer, som den britiske elite har forsøgt at drive Trump til krig med. Den britiske regerings Boris Johnson og Michael Fallon har gentagne gange meddelt, at de med sikkerhed vidste, at Trump stod for at gå i krig mod Nordkorea, ligesom de, kortvarigt, havde puffet ham ind i en krigsfælde i Syrien.

Det er af presserende betydning, at alle Trump-tilhængere forstår dette og lægger yderligere pres på ham for at undfly briternes dødbringende »geopolitik«.

Hans destination bør være Beijing, 14.-15. maj, sammen med 30 andre statsoverhoveder og 101 nationale delegationer i Bælt & Vej Forum. Det er samarbejde med Kina om økonomisk udvikling på verdensplan, inklusive en ny økonomisk infrastruktur i USA.

Præsidenten overrumplede Wall Street i samme interview i det ovale kontor ved at sige, at han ønskede at bryde Wall Street-bankerne op med det »21. århundredes Glass-Steagall«. Ingen tvivl om, at de vil tilbyde Barack Obama endnu mere – en halv million pr. tale – for at angribe Trump. Fra og med G20-mødet i februar 2009 i London fulgte Obama den britiske, politiske ledelse: Bankredning (bailout) til alle storbankerne, og vedtagelse af hvad som helst, blot IKKE Glass-Steagall. Dét ville sætte en stopper for Londons rolle og verdens imperie-finanscentrum.

Hvad der er vigtigere, så ville dette smide Wall Street-bankernes spekulative derivater og »kasino«-operationer ud af støtte fra skatteborgerne og statslig garanti og overlade dem til at gå fallit, hvis de vil gå fallit. Med en enorm gældsboble i foretagender og selskaber på \$14 billion, der er begyndt at gå i betalingsstandsning og nu truer med at gå fallit, er dette det afgørende, første skridt til at vende tilbage til en økonomisk genrejsning. Som stiftende chefredaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag sagde om Trumps

interview: »Dette finanssystem har været komplet degenereret, et svindelnummer, siden et godt stykke tid før krakket, som jeg forudsagde i begyndelsen af 2007. Man må simpelt hen skaffe sig af med det.«

Præsidenten tager skridt til at undfly den dødbringende, britiske fælde med geopolitik og krig, som – siden FDR – kun JFK og Ronald Reagan er brudt fri af, i det mindste delvist. Den ene blev myrdet, den anden næsten myrdet. Det er et spørgsmål om liv og død for nationen, at præsident Trumps tilhængere forstår, hvad han er oppe imod, og hvad hans næste skridt må være.

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedets boblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes

bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.«

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.«

I dag er situationen den samme. Der findes ingen

instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.«**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

Momentum for Glass-Steagall bag Wall Streets hysteri samtidig med, at momentum for Bælt & Vej Forum accelererer

Leder fra LaRouche PAC, 26. april, 2017 – Wall Street er tydeligvis på fortvivlelsens rand over momentummet for Glass-Steagall, ikke alene i Kongressen og i hele landet, men især i Det Hvide Hus. Tidligere chef for FDIC, William Isaac, og tidligere direktør i Wells Fargo, Richard Kovacevich, er troppet op til en kronik i Wall Street Journal i dag med overskriften, »De brodne argumenter for en Ny Glass-Steagall«, som lægger ud med et voldsomt angreb mod præsident Trumps chefrådgiver, Gary Cohn, for at støtte en Glass-Steagall opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker.

»Dette er dybt skuffende«, klynker de, efterfulgt af et højtravende opspind om, hvordan »diversificering« af både kommercielle banker og investeringsbanker (dvs., ved at slå dem sammen), har skabt det nu »stabiliserede« banksystem, som

en påberåbelse imod Glass-Steagall.

Sådanne desperate skrig fylder nu i bogstavelig forstand finanspressen hver dag. Det må antages, at de er udmærket klar over, at virksomhedernes og selskabernes gældsboble i USA nu er væsentligt større, end boblen på ejendomsmarkedet var forud for krakket 2008, og som nu nærmer sig \$14 billion, sammenlignet med \$11 billion og lidt småpenge, for huslånsboblen. Tidligere adm. direktør i Goldman Sachs, Nomi Prins, forfatter til *Alle the Presidents Bankers*, sagde til EIR under et interview for nylig, at gældsboblen i foretagenderne nu er langt større end ejendomsboblen, der var gnisten til kollapset i 2008, og nu er vokset med 75 % i løbet af det seneste årti til næsten \$14 billion, og som næsten med sikkerhed vil eksplodere inden årets udgang. Selv IMF advarede forgangne weekend om, at en væsentlig stigning i rentesatserne kunne fremprovokere et kollaps i 20 % af de amerikanske foretagender. Der er panik i luften, og en løsning såsom Glass-Steagall ville betyde, at spekulanterne på Wall Street endelig langt om længe ville blive nødt til at finde sig en nyttig beskæftigelse, snarere end at få endnu en bailout, betalt af skatteborgerne, og samtidig ville den nyttige, kommercielle banksektor blive bevaret for atter at finansiere realøkonomien.

Men, for at redde USA's økonomi, må præsidenten også tilslutte sig den Nye Silkevej, nu, helst ved at deltage i Forum for Ét bælt, en vej (OBOR), som afholdes i Beijing 14.-15. maj. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, fornyede den invitation, som præsident Xi Jinping udstedte under sit besøg med Trump, til, at USA's præsident kunne besøge Kina, og til, at USA kunne deltage i Bælt & Vej. China Daily citerede i sin rapport om ambassadør Cuis invitation Helga Zepp-LaRouche, der i sin tale ved Schiller Instituttets Forum den 13.-14. april i New York, med titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet«, sagde, »Samarbejde om Bælt & Vej kunne bruge kinesernes erfaring til at opbygge USA's infrastruktur«,

og at Trump kunne blive »en af de største præsidenter i USA's historie«, hvis han går sammen med Kina og andre nationer i Bælt & Vej-initiativet.

EIR opfordrer vore læsere til at se og cirkulere nedenstående, 35 minutter lange opsummeringsvideo, som giver et overblik over denne ekstraordinære Schiller Institut-konference, inklusive præsentationerne fra Kina og Rusland, fra højtplacerede personer inden for diplomatiet.

I hele verden finder der optaktsmøder til Bælt & Vej Forum sted – alene i løbet af de seneste 48 timer i Polen, Ukraine, Etiopien, Kasakhstan og Pakistan. Kansler Merkel har meddelt, at Tyskland vil sende sin økonomiminister, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som deltager i Forum for Oldtidscivilisationer i Athen, Grækenland, har inviteret sin egyptiske modpart og andre til at deltage.

Verden står stadig og vakler alt for tæt på en mulig global krig, som udløses af Det britiske Imperiums dinosaurer, der desperat forsøger at bevare deres opdeling af verden i fjendtlige lejre, Øst og Vest, ved at forhindre præsident Trumps erklærede hensigt om at være venner med både Kina og Rusland som grundlaget for globalt samarbejde og global udvikling. Det er et stærkt og presserende valg – udvikling og globalt samarbejde, eller global krig.

Titelbillede: Bemærk: Denne grafik fra 2015 er en smule forældet, men viser stadig nogle af de væsentligste zoner for økonomisk aktivitet fra Kinas initiativ Ét Bælt, én Vej. Grafik fra meric.org.

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske

beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formaner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og

klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

**Briterne: Atomart
førsteslagsangreb? Jolly
good!
EIR kortvideo 25. april 2017**

**Nyt fra Redaktionen – EIR
kortvideoer**

25. april, 2017 – Som noget nyt vil vi fremover udlægge EIR's

nye kortvideoer – 1 til 3 minutter – hver dag, på vores hjemmeside direkte. De bliver ikke oversat til dansk.

Nedenstående de videoer, der hidtil er kommet.

Som det vil være alle vore læsere bekendt, så er der mange, alvorlige brændpunkter i verdenspolitik i øjeblikket. Schiller Instituttet i Danmark kæmper for, at vi også her kommer med – eller melder os ind i – det Nye Paradigme, så vi ikke ender med en lav levestandard, og som et museums-levn fra en anden tid ... for slet ikke at tale om virkningerne af en krig, også i Europa, hvis konsekvenser, ingen kan overskue.

Men vi har brug for mange, mange flere danskere, der sætter sig grundigt ind i disse ting og tænker over, hvordan I kan hjælpe os, og Danmark, med at opgive den aktuelle, mere eller mindre nytteløse, eller direkte forkerte, politik og kommer i gang med de tiltag, der skal forme Danmarks fremtid – *din* fremtid. Vi skal have bankopdeling – som haster – vi skal have et reelt program for infrastruktur og produktiv beskæftigelse – Danmark skal selvfølgelig være repræsenteret ved Bælt & Vej Forum i Beijing i maj – alle de mange ting, I har fulgt med i gennem vores hjemmeside. Kan I komme i tanke om nogen andre i Danmark, der kan fremlægge et så flot, gennemgribende og fornuftigt program? Men, uden handling er det blot 'svage' ord.

Vi beder jer om, at I distribuerer vores materiale – f. eks. disse kortvideoer – til hele jeres bekendtskabskreds, gennem jeres sociale medier og andre af jeres netværk – og husk at sige til dem, at de igen skal sende det videre ... vi *skal* have mere gang i tingene! Det skal I hjælpe os med! Gør også opmærksom på, at folk kan melde sig til at modtage vores Nyhedsbrev, der sendes 2 gange ugentligt, til jeres e-mails. Tilmelding, se hjemmesiden.

Sæt gang i tingene.

– *Redaktionen.*

The New British Coup in the USA – Helga Zepp-LaRouche

British Press Push War on North Korea

Brits: Aggressive war is LEGAL (when we do it!)

Chinese Diplomat Invites US to Join New Silk Road

President Trump, Go to Beijing to Build Infrastructure

Imod Londons trusler om verdenskrig – Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største

betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60 nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars. Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en

verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia. mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

Verden responderer til LaRouche, vendt mod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 23. april, 2017 – I denne uge gjorde den russiske og kinesiske presse det til en sag at dække LaRouche-bevægelsens kampagner for at formå Trump-præsidentskabet til at bringe USA ind i det Nye Silkevejsparadigme med Xi Jinpings Bælt & Vej-initiativ, alt imens de samtidig i stigende grad identificerer briternes rolle i at undergrave Trumps bestræbelser for at bringe USA, Rusland og Kina ind i et samarbejde, til menneskehedens gode. Samtidig foregår der en bevægelse, hvor politiske institutioner i USA går i retning af et samarbejde med LaRouche-organisationer – Schiller Instituttet, *Executive Intelligence Review* og LaRouche Politiske Aktionskomite (LaRouche PAC).

Lørdag gik repræsentanter fra Schiller Instituttet og medlemmer af en Tea Party-organisation fra New Jersey sammen foran *New York Times* – eller, som præsident Trump korrekt identificerer det, det »mislykkede New York Times«. Plancher ved protesten inkluderede: »New York Times ønsker krig med Rusland, amerikanere ønsker fred«; »New York Times – få alle de falske nyheder på tryk«; og en plakat med et portræt af en rødmende Göbbels, med ordene: »New York Times får Göbbels til

at rødme«.

En artikel i TASS samme aften lød: »'Hele verden griner ad New York Times', sagde Daniel Burke, talsmand for Schiller Instituttet, i et interview til TASS' korrespondent. 'De er blevet smålige tjenere for dem, der søger krig og kaos.' Efter hans mening 'spredde denne udgivelse løgne om Syrien, ligesom den løj om tilstedeværelsen af masseødelæggelsesvåben i Irak. Dette er en del af en kynisk og falsk kampagne for at udskifte regimet i Syrien – dette kan let føre til en Tredje Verdenskrig', sagde Burke.« Ruptly, RT's Tv- og videotjeneste, udlagde en video af demonstrationen.

Ligeledes lørdag, udgav *China Daily* en lang artikel, inkl. billeder, som rapporterede om Schiller Instituttets konference i New York City med titlen, »Bælt & Vej-initiativ 'Ny Platform' for kinesisk-amerikansk samarbejde«, som rapporterede om præsentationerne af dr. Patrick Ho, stifter af China Energy Fund Committee, vice-generalkonsul for Folkerepublikken Kina i New York, Zhang Meifang, og vice-chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, Petr Ilichev, som alle talte med Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

EIR har nu indledt en daglig, kort (1-2 minutter) lang video på *EIR* YouTube kanal, der er totalt helliget afsløringen af den direkte britiske rolle i både at undergrave ethvert samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, og i at bruge enhver tænkelig løgn for at manipulere USA ind i en krig med Rusland og Kina – en krig, som omgående kunne afslutte civilisationen, som vi kender den. Vi opfordrer alle til at abonnere på denne daglige video.

Præsident Trump accepterede, under sit møde med præsident Xi Jinping den 6.-7. april i Florida, Xis invitation til at besøge Kina, men uden at fastsætte en dato for besøget. Alt imens et sådant besøg er af den yderste vigtighed for menneskehedens fremtid, når som helst, det måtte finde sted,

så har Lyndon og Helga LaRouche kraftigt opfordret præsidenten til at deltage i »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, som afholdes i Beijing den 14.-14. maj. Hvis han deltager, ville Trump kunne mødes med både Xi Jinping og Vladimir Putin, sammen med 26 andre statsoverhoveder og regeringschefer, der har planlagt at deltage i forummet, i omgivelser, der tilsigter at skabe samarbejde for udvikling mellem nationerne på vores fælles planet. Verden må skride til handling nu for at opnå et sådant nyt paradigme for verdens udvikling, som den nødvendige basis for at gøre en ende på det britiske system med geopolitisk, militær konfrontation, én gang for alle, og i stedet skabe en ny renæssance, der er helliget menneskehedens fælles mål.

Foto: Lørdag den 22. april, 2017, holdt medlemmer af Schiller Instituttet og en Tea Party-organisation fra New Jersey en demonstration uden for New York Times. (photo: Daniel Burke/LaRouchePAC)

Afslør og knus det britiske angreb mod USA

Leder fra LaRouche PAC, 20. april, 2017 – Mens de læser dette, tager briterne skridt til at udnytte et smuthul i de europæiske fredsftaler for endnu engang at forsøge at narre præsident Trump til at begå en farlig fejl – som denne gang sandsynligvis vil være fatal – ligesom hans missilangreb imod Syrien den 6. april, som var baseret på fabrikerede, britiske beviser for den syriske regerings kemiske krigsangreb.

Husk, at Obama-regeringen sponsorerede regulære nazister til at overtage Ukraine i begyndelsen af 2014. Disse nazister

ville allerede for længe siden have kastet Europa og verden ud i krig, havde det ikke været for de fire magter i Normandiet-formatet, hvis ledere fra Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine forhandlede, og som hidtil har forhindret konflikten i at komme ud af kontrol – på trods af alle franskmændenes og tyskernes svagheder.

Normandiet Fire-formatets seneste telefonkonference var den 18. april, for kun to dage siden. Men nu vil det franske præsidentvalg skabe en udsættelse på mindst en måned – den næste, franske præsident forventes at blive indsat omkring ti dage efter den anden valgrunde, der finder sted 7. maj. Briterne har benyttet dette tidssvælg til at udføre en åbenlys udvidelse af deres angreb mod USA – som må knuses på denne basis. Den 18. april bragte de Ukraines præsident Porosjenko til Storbritannien til to dage med forhandlinger bag lukkede døre, og særdeles provokerende offentlige taler – i en tilsyneladende forberedelse til endnu et sådant angreb under falsk flag, eller sådan noget. Endnu et beskidt trick er under opsejling! I går aftes udsendte Bloomberg News en falsk historie med overskriften, »Putin løsriver stille Ukraines oprørszoner, mens USA tøver«, hvor de anvender falske citater fra russiske regeringsfolk.

Lyndon LaRouche har påpeget den rolle, som den tyske forsvarsminister, Ursula von der Leyen, spiller, som et afgørende surrogat for det britiske system, og som lancerer reelle militære operationer for at støtte dette britiske system og dets tvang om at marchere i krig mod Rusland. Han sagde, at amerikanere må undersøge hendes sag, afsløre hende og komme af med hende.

Med hensyn til de britiske løgne om Syriens kemiske krigsførelse, som narrede præsident Trump og fik ham til at gå i en fælde for to uger siden, så beviser, uden skygge af tvivl, MIT-professor Ted Postols seneste afsløring, at det angreb med saringas, som hævdes i »Det Hvide Hus' rapport af 11. april«, ikke fandt sted. Han giver også en nøgle – den

unikke lokalitet, der kan findes, af grupper af ofre på stedet – som med lethed kan bruges til at optrævle hele den opdigtede paradeforestilling og bevise, præcis, hvordan det blev gjort!

Amerikanere må handle i fællesskab og tæt sammen med allierede i Europa og i hele verden, for at afsløre og fordømme de britiske fælder, og lukke dem for altid!

Foto: Middelhavet (7. april, 2017): Krigsskibet USS Porter (DDG 78) med styrede missiler, udfører angrebsoperationer mod Syrien, mens det ligger i Middelhavet. (photo by Mass Communication Specialist 3rd Class Ford Williams/Released)

Storbritannien forsøger fortsat at få Trump i krig – selv en verdenskrig – for at sætte USA op imod Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. april, 2017 – Den britiske udenrigsminister Boris Johnson opfordrede tirsdag til en fælles, amerikansk-britisk bombekampagne for at »hugge hovedet af Assads monsterregime« i Syrien. Johnsons interview med Londonavisen *Independant* kom tre dage efter, at Londonavisen *Times* den 19. april forudsagde et amerikansk angreb for fuld styrke med krydsermissiler mod Nordkorea; og det faldt sammen med Londonavisen *Guardians* rapport af i dag, den 19. april, der siger, at USA planlægger at skyde nordkoreanske missilprøveaffyringer ned.

Storbritanniens minister Johnson understregede nødvendigheden af at »hugge hovedet af monsteret«, selv, da den mulige erstatning af Assad gennem et islamistisk pro-terroristregime blev rejst.

Både *Times* og *Guardian* gjorde det klart, at de handlinger fra Trump-administrationens side, som de »forecastede«, sandsynligvis ville føre til angreb fra Nordkoreas side og til »ødelæggende konsekvenser for USA's allierede Sydkorea og Japan« og »kunne komme ud af kontrol« – dvs., kunne udløse en termonuklear verdenskrig.

Dette sker samtidig med, at regeringsfolk fra Trump-administrationen fortsat understreger »ikke-militære muligheder« og at »arbejde tæt sammen med Kina« for at fjerne truslen om krig på Koreahalvøen.

Dette er ikke det første forslag fra Boris Johnson side, om amerikansk-britisk bombing af Assads regering; dét fandt sted sidste september, og det britiske Underhus har nægtet at bemyndige det. Han hævder nu, at en sådan bemyndigelse ikke ville være nødvendig. Johnson blev igen afvist af USA's udenrigsminister Rex Tillerson og de andre G7-medlemslande ved mødet i Rom, den 10. april. Han krævede her, at Tillerson tilsluttede sig hans trusler om at indføre nye sanktioner imod Rusland som straf for at støtte den syriske regering.

Men, den britiske regerings og de britiske mediers konstante forslag og »forecasts« af amerikansk-britiske krige for regimeskifte, der rammer Rusland og Kina, er rettet mod præsident Donald Trumps potentielle nye samarbejdsrelationer med disse to afgørende nationer. På samme måde, som britisk efterretning har overvåget Trumps team i to år og lanceret de »russiske skandaler« i et forsøg på at tvinge ham bort fra embedet, således forsøger Det britiske Kongerige også at ødelægge enhver mulighed for, at Trump vil samarbejde med Rusland og Kina om sikkerhed og økonomisk udvikling.

Dette er et kup imod præsident Trump, og briterne vil endda løbe risikoen for en verdenskrig for at ødelægge hans politik for det »Amerikanske System«. Det må stoppes.

Foto: Udenrigsminister Boris Johnson taler i Chatham House i London, 2. december, 2016. [flickr/gov.uk/CC BY 2.0]

Maj-topmøde i Kina: 'Bælt & Vej-arbejdstegning er nu en køreplan!' Fjern det Britiske System!

Leder fra LaRouche PAC, 18. april, 2017 – Det globale topmøde, »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, med Kina som vært, ligger nu under en måned frem i tiden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi gav de internationale medier en forsmag på deltagerlisten, dagsordenen og hovedkoncepter for begivenheden den 14.-15. maj i Beijing. Blandt de 110 nationer, der deltager, vil 28 sende deres statsoverhoveder; lederne af De forenede Nationer og 59 andre organisationer vil være til stede. Wang sagde – med reference til Rusland, Centralasien og Kina – at det, der engang var en »arbejdstegning, nu er en køreplan« for dette område. En dag i den nærmeste fremtid bør denne beskrivelse gælde for hele verden sådan, som det i årtier er blevet promoveret af Schiller Instituttet, i form af Verdenslandbroen.

Påfaldende fraværende i dette billede er USA og andre bastioner centreret i Nordatlanten. Dette er en refleksion af

den fortsatte dominans af det afdøde Britiske Imperiums tankegang, løgne og beskidte operationer. Men det behøver ikke vare ved ret længe.

Senere på ugen vil en særlig, halv time lang video blive udgivet af Schiller Instituttet om den stærke konference i New York den 13.-14. maj, med titlen, »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-initiativet« (ko-sponsoreret af Schiller Instituttet). Videoen vil blive forberedt til oversættelse, for bredest mulig cirkulation og virkning, på kortest mulig tid.

I mellemtiden er det britiske imperie-»element« stadig mere eksponeret og sårbart. Den seneste skandale, der er brudt ud, drejer sig om, hvordan tre britiske top-efterretningstjenester fik den tyske kansler Angela Merkel til at komme til dem i England, i hemmelighed, mindst to gange, for at modtage en privat briefing om det, der rapporteres som terrortrusler mod Tyskland – ukendt for hendes egne efterretningstjenester. De blev holdt hen i uvidenhed. Historien kom frem for et par dage siden i *Focus*, den næststørste ugeavis i Tyskland, hvis kilder (navnene er tilbageholdt) i tysk sikkerhedstjeneste er rasende. De rejser spørgsmålet om forræderi. Merkel har aldrig deltaget i møder med sine egne sikkerhedstjenester. »Hvorfor rejser hun så til England – stoler hun ikke længere på sine egne folk?«

Sidste gang, Merkel deltog i et sådant hemmeligt møde, fandt det sted i Chequers, på daværende premierminister David Camerons (officielle) landsted, i oktober 2015. Cheferne for MI5 og MI6 var til stede, såvel som også Robert Hannigan, chef for GCHQ. Dette er samme tidsramme som den allerede afslørede GCHQ-overvågning af Trump og medarbejdere, for angivelige »russiske« forbindelser. (Hannigan trådte pludselig tilbage i januar, 2017, da det begyndte at brænde omkring Trump-overvågningen.) Dette er den allestedsnærværende 'britiske hånd' – der udspionerer, afpresser, lyver og kontrollerer.

Dette er ikke blot »interne« skandaler; hvis disse britiske operationer får lov at fortsætte, er faren, truslen om at fremprovokere ufred og krigsførelse efter modellen om konfrontationer mellem »Øst vs. Vest«, såsom NATO vs. Rusland, eller USA/Sydkorea vs. Nordkorea, som kan resultere i tilintetgørelse gennem atomkrig. Tallet for lidelse og død efter år med denne konfrontationspolitik – der ofte går under navnet »ansvar for at beskytte« (R2P), eller »styrkeopvisning«, er i forvejen rædselsfuldt.

Betydningen af Bælt & Vej-topmødet i maj er, at det står som et vartegn for et nyt paradigme, der afslutter ødelæggelsens æra. Den kinesiske minister Wang sagde, at forummet vil blive det internationale møde på det højeste niveau, siden præsident Xi Jinping første gang bebudede den Nye Silkevej i slutningen af 2013. Wang talte om mødets betydning for forbedring af global styrelse, og for at virkeliggøre retfærdighed for alle.

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrieg, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og

dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) intervenseret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Der har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden, militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas

fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koranske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina

for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres ledes, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud

berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde

fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde

system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og

besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om,

at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.